

ՀԱՐԱԹԱԿԱՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԵՒ ԳՐԱԿԱՆ

(C-7. L. 479.)

Հնտաքրքրական վիճակի մեջ ե
քաղաքական գործերը Տուչինի
կանձմամբ վերջ գտաւ երեք տա
կան խոչընդոտներէ խնդիրն
որ ամենէն շուազ կարեւորը ինե
լով հանդերձ, ամենէն ստիպողա
կան կը համարուէր։ Վասն կարյ
րական կամ ցնորական, որ Գաբ
տաղի խնդրոյն բաց մնալով, կը
հրաւեր կրեան ծագել մի կող
մէն, մեջ Գաբտառացոց եւ Ալպ
սացոց, եւ միւս կողմէ Ընդ ա
Ռուսիոյ եւ Թուրքիոյ Ռուսի, ե
րուական դիւանագիտութիւն
իւր բոլոր երեւակայելի գորո
թիւններն ի գործ դրաւ այս խ
նդրոյն լուծումը ձեռք բերելը
համար, եւ թէպէտ յաղթութիւն
կատակեցաւ, բայց այդ յաղթու
թեան շեղքէ բնկեցան։ Այս
յաղթութիւնն սպառեց իւր բ
լըր ոյժերն, այնպէս որ եւր կա
յք մնացած խնդրոց եկաւ, Գո
ծէ եւս քաղաքեաւ չհունչ ա
նումք) ասելով։ Հիտա՛վը խոսե
րած ջնաք, որ անէ իրաւունք
մայ չհունչ օր ամէնը)։ Այն յա
թութիւնը, զոր էլքրպաւ ձեռ
բերել կարծեց Տուչինիոյ անու
նիտաւներու, բնակարան մի ի
նուկ յաղաքադաղեր Գաբտա
ցոց կանձմամբ, այդ յաղթութի
նը, կ'ասեմք, պարագայէն ծիծա
ղելի էր, եւ ոչ ինչ աւելի։ Վի
շեմը արձակքը սակայն, ահա մե
կատարեալն։

Եւ ռուպական տէրութիւնք, ա
կամ այն շարժառիթին մղուեց
լէ չկրնար զգաւորել զվեց. Գա
րատարի խնդրոյն բնական լուծ
մէն խոյս տուին բոլորովին ահա
նական և անբարւ մի լուծու
թանկելու համար: Այդ, բայտ
բուժ բնականին չեղած ամեն լու
ծում բնականաբար դժուարու
թեանց կը հանդիպի, նոպա
ն դժուարութեանց հանդիպեցա
ն իջի բռնի աշխատեցան յաղթ
ու համար այն դժուարութեան զ
իւրենք յաւաճ բերեր էին, և եր
դարաւ լիւրջն հասան, «Այ
հանգ չինք» գռչեցին և մէկ կող
մը թողցին այնպիսի խնդիրներ.
բոց նկատմամբ իրենց գործա
նքմիւրն լինելու աւելին օգտա
կար կրնար լինիլ:

փոխանակ և Գարատաղի՝ յանձն
լու թափախի, հուսիսնէ, թու
գիրեն Տուլինոյի նման Ալպանի
կան քաղաքներն գաւառականե
որք, թէն վերջին պատերազմի
ժամանակ աւելի կամ նուազ զ
Թուրքիա լինին Գարատաղի բան
դէն, ոչ ինչ նուազ իր ժականե
ին մի Սլաւոնա լուծիներքն մըս
նելու, փոխանակ, կ'առնմք, այ
պէս իսկի տակ աւելու ազգու
նաքն սկզբունքին, որ, ներկի
ժամանակիս մէջ, Եւրոպայի պա
ժառք բերող զլիաւոր սկզբունք
ներէն մինչև համարուն, աւե
րնական և աւելի բանաւոր չ
լիներ Սև լեռնա իշխանին յան
նէլ Տիգրայն տեղերն, որոց բն
նակիք Սլաւ լինելով պայտանա
թափաքող էին Գարատաղի հպ
ական լինելու, և արդէն, վերջ
պատերազմին ժամանակ, մի պ
հիկ այն բարեբաղդութիւնն ու
նեղած էին, Աւերի ուղիղ չե
լինէր Գարատաղի հող տալ Հն
սէիք, քան թէ Ալպանիոյ կողմէ
Գարատաղ կրկին իրաւունք ուն
էր Լէռնէի կողմէն, —այնպէսհա
լով թեան իրաւունքն և համա
թեան իրաւունք, մինչդեռ Ա
լպանիոյ կողմէն աշխարհակա
թեան իրաւունքն եւթ ուներ,
այն ա յոյժ տկար չսփռվ։ Վն
տակ չէր յանձնուէր իտալացի/եք
Վիքթոր իմանաւոր կառավար

թիւնն յայնժամ աշխարհակալութեան մի տոկար իրաւունքի հետ կամ, աւելի ճիշդ խօսելով, աշխարհակալութեան իրաւունք կատարեալ բացակայութեան հետ համադրելութեան մի հզօր իրաւունք չունենար, այսինքն երկզկնեան հիմն ժողովուրդը չունէ միանալ իտալիոյ հետ։ Արդ, Հէկ սեքի սահմանակի մասին ժողովուրդը ինչ՞ է զգիշ Գառնապոլ հետ միանալ, և ի՞նչ Ժամանակաշրջանաւ էր Սէլիւսան գործերէ մինչեւ չեմքը Կրնար այսպէս ստեղծ Ալլայանիտի ժողովուրդեան համար ։

Արդ, եթէ Հէրսէրի երբեք
 դրաւեալ գաւառաւորները Գարա
 տաղի տաւ ուզուէր, ընտելեալ
 կան դժուարութիւն չէր ծագեր
 նաւացորցնելու պէտք չէր մնար,
 խնդիրը դիւրաւ կընար կարգա-
 դրուիլ:

Բայց, ահա՛ մեծ դժուարություններն—Առատորա մտադրեր եր կը անել զՀերսեւք, և Պօստոլն ի սեղանքի ք'աշխարհակ դաւաճանքը՝ Հին քրիստոսը ձեռք անցնող ցած ժամանակ, չէր ուզեր իսկ որ մի կտոր հող, յանձնէ խաղաղութեան, և նուն որդեարանութեան, Գարատան չի անցնի այդ դաւաճաց մի հետևաւոր անկիւնէն։ Ահեկի պարտախօսիքը—Առատորդ յանձնի եր դուր չէր Հէրսեւքի կողմէն հող տալ Գարատադիւ ի՜նչ, Հէրսեւքէն հոտա՛լ պարզ, այն Հէրսեւքէն որ մի որ, Պօստոլը հետ, Հապա՛կ պորկներու (1) գոհարգաբար թափն ամենափայլուն դաճանքներն, այն պիտի լինէր, եթէ եր Հին կամստիւք իւր ուշադր բա՛լ չէր—Հէրսեւք և Պօստոլը Առատորիդ անցան, և տէրութիւնը շղթագործութիւն բրած լինէր համար Վիեննայի կաւաճաբարութեան, կամ. քաղաքը—Առատութեան (խաթիւր սեպակու շախմա՛) շարքիւյն երախտն վեհապետութեան Գլխաւորիկան Յովհաննէ կաւաճութիւն, չեղեցան բնական ճարտէր, և Ալլպանիդ յետներէն միշնացին ելք գտներու համար, և բնակաւոր որ հոգնեցան։ Իկնուններային այն անկեղծութիւնն ուղղամտութիւնը, զորս Կրիստոս տէրք ի դուր կը ճգնէր աղէքը, զորայց արեւելք, Եւրոպային կը

ապարտիվներ, փոխանակ այրան ճնշումի դործ գնելուը Տուրչինիդի յանձնան համար, կրնայ պարզագույն պնդել Վիէննայի կապարտիվան մօտ, որ երկրներդործակ գաւառները ձրխուրը իւր ձեռքն անդուցած ժամանակ երկու հրեան հազար քնակջօք փոքրիկ գաւառակ Գարատաւ թողու այն տեղերէն, որք աղէն գրաւել ինն Գարատաւ զօրքէն։ Այսպէս չըրին, և մեզ որ դործիւ մէջչաջ, չունենար պաղ արեամբ կը նայինը, հանդատտեա եղարք քաղցքակաւն աւանամեծ զաւելշդին որ երբ տեսնուած է այս մեծ դարուն ինչ — Հաւաքական կամ համամատ և կամ անհատական ձեռնցադրեր, վերջնադրեր, նաւորտիւրը և պոռայ ու պոռչտուրերը դեռ միքան տարին աջ ծովահէններու պատտարմի փոքրիկ քաղաքի յանձնան համար, որ իւր մէջ և դուռերի նախկինիւրը, հազիւ որք Պաղթութ թաղին չափ մարդ կը սնուցանէ։ 20 զրահաւորք, որք առանց սախայն մի գնդակ արձակել կամ մի դինուոր դուռս հենել իշխելուր — ամփոսներով կը դգրերին Սլաւաց յանձնելու համար մի քաղցր, որ 20 Սլաւ չը պարտնակեր։

(1). — Աւստրո-Հունգարիոյ ար-
մեհապետ Հապսպուրկի կայսեր
կան դերձաւաւորները կը վերաբեր-
են Հապսպուրկներ » կը նշեմա-
սեն Աւստրիոյ կայսերը :

տարածվելը ցուցուց, եմի բա-
րոյական պատմածվին կեր-
նու գործը հեղինակներուն՝ Տու-
չինիով, յանձնումն յապագեցաւ
կայսերական կառավարութեան
գիտաբայով որ եթէ այդ քաղա-
գիւրն առնձնուի Գարառամցոյ
Երուպոյիք, իրենց, յոյժողու ենե-
քաջաւորուելով, ուրիշ խնդր-
մասի աւեր, յանդգնաբար զործ-
պահի ուղղել թերեւ, Տուչինիով
խեղճ խնդրոյն վրայայնորեն ը-
ղեցուց, հոգնեցուց և սպառե-
լիւրացական գիւտանագիտաց չա-
փաւոր ոյժն, որ երբ այդ քա-
գիւղը կամ փոքր քաղաքը թո-
նուցաւ, նոքա այն զգացումն ու-
նեցան գրեթէ, զոր իսկներեւ
տղաբերելուցէն ազատող կինն
է ա՛յ հոգ չրբին ուրիշ բանս՝

Այժմ նաև ատորմներ կը ցրուի և լրացվորք մի պարպալ հոգեզոք թիւն կ'ընտանանք ծնունդանքներով մեղ ամեն օր թէ այս ժամանակներն են ֆաթարդուն, այն ժաման Մայրթա հասեր են, և զամ պաշտաւուն Նախորդ կ'ախտ թան, և այլն: Ոչինչ կը ցան ըստ Ողբարկան ծովուն մէջ, և ոչին կրնան ընել ուրիշ ո՞ն և է ծովէ մէջ, — Ի բաց անաւալ այս Ողկէսան զօր պախալաթիկն կ'անուանեմ Սոյն պահուն յորում իրենց նաւատորմներն անալի նաւահանդիսներ կը վերադառնան, տեղերն թիւնը լաւ կ'ընեն մտածելով որ թէ այն արդիւնքները զօրս ձեռքբերին իրենց գեղեցիկ զրահարաց միջոցաւայլ հաշուելով լի է ուրիշ քան զայն յորում փայտաւառն ցաւ աղբ արահաւորեմ մէջ, և քան ինքն տակար գինի պարպուեցաւ այն խնձորքներում առթիւ, զորս ապալը, հանրածանելի երկրորդ ցուր բաց քան, իրարու կը տալի ֆաթարդուն ճուլիններ, Պաշտաւուն և ուրիշ յանձնաւորք կամ չկան, և նուերիք բազմաթիւ անշուշտ ժամանակ է նաև ապրք ընել տալի այն բէնաներն, որք, այդ նաւացողական խնձորքներու միջոցին իւրեանց ներքի պահակութեանը կը տալին այն մասն ներդաշնակութեան, զոր Եւրոպայէն Ներքնաւոր ինքն կ'անուանեն անշուշտ գինեղանակուն համար Արեւիկան Ներքնաւոր ինքնին, որ կը բացատրուի հաւրածանութ գործիկներով:

իծայել, զոր երկար ժամանակ
ի վեր կարգալուր զԺգարդութիւն
նուն ունիմք, ի զուր պիտի ջ
նայ համոզել զմեզ թէ Եւրոպ
կան համաձայնութիւնը, կա
նորա մարմնաւորութիւնն, ի
պակիս Դոմիցու(՝) նախատարմ, մ
գործ տեսաւ Ո՛չ Տուչինե
յան ձման պէտք կար, ոչ ալ, ա
յանձնմն ի գլուխ հանելու հ
մար, Եւրոպական համաձայն
թեան և Եւրոպական նաւա
ցին, քորճ տեղը ձեր գլու
ղ-ժողապութեան շեղակոյոր
մտնոցեք, և երբ Դոմաւոր
կղզիք զուր հանել, կ'ուզէք
հիանալք ձեր ճարպիկութեան վ
րայ: — Ահա ինչ որ չպիտի
ներմը: Այս է ամեն ազատամի
նըրու զապաւորն, որբ.բաղաբ
կանութիւնն իրենց որհտու
րած չիլնելով, ամեն բան իւր
ղածին համեմատ կը դատեն,
այնքան հաստ գլուխ եւ, որ ե
լիս ինչիցի գլն ձման առթի
Եւրոպական ներդաշնակութե
նասը ինչ, աւելի ներդաշնակ
ութիւն իրական ներդաշնակո
թիւններ կ'իշխան իրենց միտք
ղ-ժողապութեան:

Բայց արձամարհներով զերհոյ-
 չեմք արձամարհներ զՊ. իլազմա-
 թնն, զյր գաղափարաց ինքեմ
 կը կարծուի նա, մեծ սխալմամ
 Պ. հլաասթնն ունէր մի հիմն
 Գրիւ, որոյ իրացման իւր բոլ-
 րակողով խեղճապաշխատեցաւ,
 Եւրոպայի ուսման կառավարութիւն
 Պ. հլաասթննի կառավարութիւն
 չափ ազատական չէին. ուստի
 պահպանողական ընդ զանութիւն
 զյր գրութիւն կը գտնուէին Ուստի

րիա, Գերմանիա և ի վերջո Ֆրանսիա, ի դերերն հանձնելով առեժ-քաղաքագրություն հրաձգելով Այս է իշխողպակմն համաձայնութեան ճշմարիտ պատմութիւնը իսկ թէ Գլխաւորմն պարտաւ լի կընոյթ իր հիմնադրոյն ա յաղիւթութեան համար, և թէ ի դիրքն այժմ, ընդհանրապէս կաժուածին պէս, իւրօր երերո՞ւն, — յառաջիկայ յօդուածին թղտմը քննել այլ կէտերն:

Առ այժմ, Գարատաղի ինդրո-
լուծման անվերջական կարեւոր
խիւն կը ստայ Հէրիքանի խորե-
րոյն, որ կ'երեւի թէ պարագայ
զորութեամբ պիտի լուծուի,
ն' ընէ Եւրոպական կողմ Չինական
Սահմանախտութեամբ : Դուռացոյց
եղթէ ողջ մնար, այս ինդրոյն ե-
պիտի լուծէ : Բայց այնքան ե-
առջ եւ ռուբա պատուեց Տուրքի-
իոն յանձնելու համար, որ ե-
կարոյն Իսան եւ Լարիսան յան-
նելու եկաւ, կատարեալապէս ա-
կարող գտնուեցաւ :

Գլխավորապես պատերազմի
պարտաւորութիւնը ի՞նչ քանակ
զեր է արաւ Պետքը չունիմք լրա-
րաց և հեռագրաց ամեն օր հր-
տարակամ լուրերն ամփոփելէ աս-
տիցնէնք և համար թէ, ո՞ր վերջի
թուրքո-շէյխական պատերազ-
ման խուսիշի է։ Մարդ-կային
սրիւնը մի անգամ ևս պլտի հոս-
քորեւս մի արեւնոտ հերքու-
նայել համար նոցա որք ի՞նչ
ծնն թէ քաղաքակրթութիւն
ազդեցութիւն ունի քաղաքակ-
րութեան վրայ ուրիշ կերպիւ
թէ անբի կործանիչ զէնքեր հա-
թայեթիւն։

Իսկ Հայաստանի բարեփոխող մեծը՝ երրորդ խնդիրը՝ Երազյանի ներդրանքն անվանաբար կատարելով հանդիման լայնելն առաջիմ, և Քրիզական խնդիրն ստուերի մէջ թղած կը թուի Հայկականը, Դեշտեանը լինողիական նոր կայորտ Տեառանը, բայց պետը չիմի, տեսնելի համոզուելու մարթէ Երազյանի համաձայնութիւն այս խնդրոյն կատարմաը ևս չկարողացաւ մի համաձայնութիւն հաստատել Դրան հետ՝ Երազյանիական Կառավարութիւնի երեք ամիս պահանջատախ խնդրելու մի բարեփոխական հիմնադիր ի գործ դնելու

ու համար Հայաստանի և փո-
սիսիանի գաւառացի մէջ, թա-
այր երեք ամսաները՝ Բ. Դր-
հիմնադրոյն Եւրոպական տեղը
թեմէն կողմէ հաւանութի-
ւոտանայուն թեմականին պիտ-
հայուենին։ Արդ, Եւրոպական տե-
ղութիւնք Հայաստանցան այդ հի-
նադրոյն, և թէպէտ մի ընդ-
նազ պայտաստանն ստանին, որ հ-
րատարակուած է եղեր ներկի
կապոյտ Յետորդին մէջ, այս-
մանայային կոչուեցանկան կա-
վարութիւնն իւր հիմնադրոյն չի
դունուիլը տեսներով, նորա պ-
րոնականութիւններն 3 ամսու-
նէջ գործածելով ակօրին պարտ-
ւոր չհամարեց զինքն։

Թաշնի լրացողները Կ. Պոստի թեմայի թեմական Գ. Կոչարեի մատուցած հեկտորի ծանուցանելով, կ'առնեն Սննդդեղական ղեկավարների պաշտոնը լրացած չհամարվել, և մտող պիտի վերադառնալ Օմանեհան մայրաքաղաքը և բաժնի Գ. Կոչարե, Ռուսների կախում ծանուցածին պէս, և պաշտոնին իրօք լրացած աշխատողներ, ոչինչ նուազ ավելի բերելու դուրս անցանդործվելու և անաշտանեղ ճեղքվող թեմական ղեկավարների պաշտոն տեսնել թեմ Սննդդեղական մեծամուտ ղեկավարների պիտի ընեն առեղի՝ լրացողում ձեռն բերելու համար, երբ Կ. Պոստի վրացաւանց աշխատողները

Բայց մեք այնքան զբաղեցա-
քաղաքականով, որ ստիպու-
ցանք գալ անգամի թողուլ գր-
կանը :

ՍՕՆ ԲՈԹՍԱՆ

ԻՆԿԻԼԻԶ ԿԱԶՄԵՐԱԼԱՐԸ ՆՏԱՆ

Մ. Կօչնըն Տէրսատէթտէն
գիմէթի մէսէլէսի հազգընտ
այդ կազէթապըն Տէրսատէթ
լապիրի շու թէլ կրաֆը չէքէյօր.
Տէրսատէթ 30 նոյմ.

Մ. Գալսեղյան հայտել զլուսն զուս մէ-
 քաբարեւմտ ժախտուս, էն սանտ
 անտիպար ալընըն խիթմաբնտա
 ւեմքիթ օյաւադք արքա տեղիք մէ-
 քալ օտուտ զուս հայտել, մէկուրիյէ-
 ի մեզքիւրնին զայլը մուայեթա
 արեւելթաւ թեմաթիտի, պուրաթա
 անտիլիք քալի աստ արմաւադ-
 ան տըր քալ, ինկիլիդ հիւրիւս
 ի, Պէրլուն ահանամէսինին թէ-

Երբ խոսեմք պաշտօնական բնույթի
 ընթերցելիք բովի՛րդագրանում քե՛ն
 աղա՛թ ի՛մ օ՛միշտ տրե՛ր։ Մ․ Կոչըն
 ի՛ր գա՛ղ հա՛ֆիզա՛ն ի՛գեամե՛թ ի՛ն
 է՛ք իւրեք՛ն աղբիւնայէ՛ն կիւնու ին՛ն
 ի՛նչ Երբայա՛ն ցաղ՛իւթ խոտ՛ յօր,՝
 ե՛ն էլպէ՛թ թէ օ՛ միւտտո՛թ էսա՛ն
 նո՛ւնտ, պուրա՛նա իյնըրն հալի՛ն
 ի՛ն, վէքէնտ ի՛ քքեքա՛նընա՛ն, եռու
 ի՛ն է՛ք մէն ի՛ն մայի՛րի ի՛ն օ՛ւտե՛ն
 ի՛նքնին պատի՛ր ինձուտի օյա՛ն
 ագա՛ր սուրե՛թ տէ՛ թէսկիւնեհ
 ի՛ն ի՛նքն ի՛նքն լաղը՛ կէլէն
 էտապիր՛՛ն ա՛հա՛հա՛հա՛հա՛հա՛հա՛հա՛ն
 ա՛հա՛ն մո՛ֆաա՛նա պի՛ր առըէ՛թ
 է՛ն ինկիւղ՛ գապինէ՛թ սուռնա
 զա՛հ իտե՛նք տրե՛ր։ Մ․ Կոչընը
 աղի՛մ աղա՛թ տէ՛ն էսիսի՛ր երա՛մ

Ինտեն Զարմազ Իսմէէմէտիյի րա-
տ մայրիւթ սօմալացի , վէ յուշմիտ
ղընընէ իսիլմադիստա Սթամպուրը
վաթնէ իտեճէկիսի տիկեր սիււ-
րապա պէճեռն իիթմիշ օտուղըն-
ան , Էջյու թամաշի սօմալույցի
ի , Մ . Էջյու մէսաիլի յուշալլա
անըն Երեւ իւթթիւ պըրազղը-
լաշաւաղընա տաիթ քէնտի ճիււ-
նէ մի թիւնտէն թէճէմիսթի աւղ
միթմիտ տիթ . Եօզաւ մէսաիլի
իշիւնիս իուշէթի իշիւն Սթամպուր
իշիլիսի մէմուրի թիւնտէ տէճմմ
մէ թիւ թիւ մէմէթէն Եթիւլ .

ՄԻԼՆԵՐԻՆԸ, ՆԻՆ շիտորիէ տէկնի
պարզ իմօտիլ մէհարթը տիբ
մաթիթիկէ վէ իսմիդամէթը ճֆ
եար վէ սէպարթ սայէսինտէ մէ
նը յօլնույոր քի, պուհասան
նիլլէ վար յօլճաճ իդտամաթը՝
նիլլէ Նարդիէտէ միւմբէն յօլն
նվաթֆաթիլէթէ նայիլ օլապի-
նէնք տիր :

ՔԻՒՐՏ ԻՍԵԱՆԸ

Թէհրան 3 դեկտ.

Շէյխ Իսկանդարյանը օղոր-
տվելով իմաստ ակազ իմփիչ օլմալ
ա, եինէն ավտէփ իմտի (Քիւրտ
օմանտանը) Խամայիլ Գուլա (՝)
իլնէն ինկիօր.քի, Թիմուր բոշա-
նը մախտումէնը (Իրան գօման-
տանը) եէնիմի տիր, Թիմուր բա-
ս Ուրմիա ինչկեհանընտա օրտու-
ուրմուլ տրը ։

Թէպիբիզտէն վարիտ օլան մա-
մարիս կէտին, ալթը պին նէ-
րի բուս աքերէի (բուսիս էր.
էնիթամնընտա) Նարիշէ, անա
իւվասէլէթ իթմիշ տորիէր (քի,
մամ բուսիս վէ իրան հուռու-
ռու իւգէրինտէ վագի տիր.)

ՏԵՐԱՄԱՏԵԹ 3 դ.է.կտ.
Մաթո վէ Մահմուտ Նէտիմ՝ վէ
սիմ վէ Օսման բաշալարաւան միւ.
Էքբէպ պիր գօմիտիս Թէնջիլի
Ռոնսու Քիւրալէր ալէ յհնաւ
Թթիխալ օլունաճափ Թէտապիրը
էտիտէ իւզէրինէ միւղաքէրէ
Թմէք իշինէ : (Ռէ-Ռէր)

Իտէհրան 30 նոյ.—Վարիտ օլան
իւր խապէրէ կէօրէ, Շէյխ Խա.
Եթաուլահնն օղու Սաաթգ՝ պին.
հնէ քիւրտէլէ Ուրմիայա տօղ.
ու իւրիւնմիշ տիր, Մէրքում.
հանլըլաբաան իքի թօք զպպթ
Թմշ տիր :

աաղգ ալէհինէ երւրիւմէք մազ-
էտիլէ Ուրմիայը թէրք իթմիշ
իլը:

Իրանըն պաշ դօմանտանը պու-
նան Սիբէհասլարը Ազէմ՝ Սու-
ռուզա միւզասէլէթ իթմիշ տիր :

Թէհրանտան Սէնդաբադ ամի-
էքի Թէէէկրաֆ քէշիտէ օլդէն-
իւշ ալը :

«Իբրեւ իրան ալայը՝ նոյեմ: 23տէ
ընկալաւ օգրամբշ տըր: Պու ա-
լայար՝ Ուպէ, յտուլ ահըն օղուլա-
նըն էլան պուլունտու գլարը Մէր-
ապարա կիտիօրլար:»

Մալիւմաթ օլմադ իշխւն Քիւրա
սեանը Հապոգընտա թարաֆէյնտէն ,
անի կէրէք Իրան մէնպարնտան մէ
հոլէք Քիւրտ մէնպարնտան կէլէն
արօտիսիւմաթը նազլ իթմէքտէ օլաւ-
ըմըդ մալիւմ տիթ :

Թու. տեֆար Թրեքեմուշ Հեֆեթեթ կա-
 թարարան Երեմե Գրեթեթ Կաթարան
 նաան օրան մե Մեթեթեթ անթե
 իթթեթեթ Մօլլա Օսման Կաթարան
 իթ Գրեթեթ Թարարան Կաթարան
 Կաթարան շու Թարարանի մեթեթեթ
 շութեթեթեթ օրան, պեթեթ մեթեթ
 իթեթ Կաթարանի մեթեթեթ Կաթարանի
 Կաթարան

Հապիպիմ օղլում,

Իտալիայի Պալատի ինչ պոետ կիւնքի
 իւն զայիպ վէ մանստուր պարլումն
 ինուգունու կիպի, համա՛ յօտուն
 Ի, էօթմաէն պէրու տաթի խաւ
 պ վէ մազէն Կուրն յօւն ժիւման
 Ենիստաէն հօյ պիր տէֆա տէֆ
 Էն հէգիմէթ տաիսիէնճէ պիր լիւ
 Իաթմարդ վուգուտ պուլմամը արդ

Կիւմիսի ժողովուրդը, ինչպէս
 Եւրոպայի իւր քաղաքները, չեն
 կրնալ հաւանել իրենց զայնքան
 ճշնակողական փոխանակման
 անհրաժեշտ զգումը, վեհ ինքնակա
 ռարիւթ կիտէ յոր՝ Դարբասի ձեռն
 ետեան վեհ Գազգիւնէ գառաւոր Անճմ
 ինքնակա յոր՝ Կարգաւոր զաւարդ յոր
 Եւրոպայի իւր քաղաքները, չեն
 կրնալ հաւանել իրենց զայնքան
 ճշնակողական փոխանակման
 անհրաժեշտ զգումը, վեհ ինքնակա
 ռարիւթ կիտէ յոր՝ Դարբասի ձեռն
 ետեան վեհ Գազգիւնէ գառաւոր Անճմ

Պուշտուն մաստառ Զենկեան վէ
 Զերմանացոտան ալընան խապը-
 րէ կէօրէ, շու կիւնէրտէ՝ Գաւ-
 լէ քեռանտա վէ ալէ իրուտու
 Դապիւն վէ Զենկեանտա Պապիւնը՝
 Տիւքիւն վէ Գարշո իւտան իտէ
 Եւթ, պու սուրէթլէ խանէի իրան
 իիրան օրուօր :

Պիր իբրի հաֆիզան էվզէ Անէմի
բայամէ ինգըրյառա պահայալ
գրաթ թաղարարու գտնակիտիյի
իւրեք ընդլերինի նար ին էադ.
տըղը Տիհէթլէ, գապարը էքրա.
տա աղմ պիր ինթիպան Կէլիպ.
Տէմիյիթը միւթթէֆիգամադ. պէ.
տէքէթը Ալլահան մաղհար օլարադ.
գաթթ գաթթ թէղաեհիւտ իթմէթ.
տէ տիր:

Հէլէ պիտ տեֆա պահար պիտ
 Բիտան կիւլլը կիպի հավալար պիտ
 Բիւրլար, ո զէման տամար վէ օր
 Բիւրլէրինտէ Բիւրտ գանը ճէվէ
 Բան իտին հէգալար Գահրէմանը
 Բէօրիւրսին քի, համվէթը միւ
 Բիւր տաղարար իէ ճնկ արտան
 Բիւլի մէյտանա աթըրպ, Անէմ
 Բէրգապարընը խարբիւր սիւ
 Բիւսին կիպի մալլա Գօվալար
 Բիւհրանտան Զօթիյէ սիւրիւր
 Գէման կէօրիւրսին քի, Բիւրտ
 Էրեք աթարա պիւնրէր, Անմէ
 Էրի նասրլ Գօրգազ վէ ճէպին
 Գլուտուլարընը ալէմ իլան
 Իսին, Անէմ սիւրահիւրէնի սիւրէ
 Իսիւրէ Ատտրապատա սօգարալար
 Դէման կէօրիւրսին քի, շիմաի
 Դիպի Գօլպալա եուտար պիւր քե
 Դիք գաննը իէ աղգընը իքի Գու
 Դան ալըր օլան Անէմ արտանը
 Կիպիլըքսին պիւր Գլընը օլտու
 Դոււուգուլա ախլալարաք, իլիւրիւ
 Էրէ կէլէ, հիւրաթը Գալար, հէր
 Էրին տալի պին Գուլան չէթիւ
 Էրէլէ քէնտախինի Թուրանա ա
 Դար

Գրամը ազգային ճանհնն չու կրնն
էրտէ թէգաեիւտը շան ու շէկ
թէթի եօլունտա եադըլանն թէյ-
երին էհալիւնտէն օլուպ, թադ-
իպէն 380 աթըլտան իպարէթ
պիր ֆըրդաի ֆէտաիսիք՝ օղուս
Ստաիա Սէֆուլաշնն գ.օմնտա

[illegible]

Թիգրաղը խապէր վերադարձող սըրատաւ, իսթիգրաղը Բէքըրըն 400 տէ 3 ֆայըղը օլտուղընու սէօլէտիք վէ պու տա սահիհ տիր: Ֆագաթ էսհամըն մէյտանը թէտավուէ չըգտըը ֆիյաթընը Էազմամըն իտիք: Պու ֆիյաթը 63 օլուպ, ֆայըղը տա 7 1/3 իմիշ:

Բընս Նիքիթանըն իսլամ մահ պուսլարընը թախիլէ իթմէինէ իթէնքըիւր իթմէք իշիւն, Բոս կօրիցատան պիր հէյէթը մէպուս սէ քէկտեմբերին 3 ինտէ Ձէթի. Նէյէ միւվասէլէթ իթմիշ տիր:

Պու տէֆա ինկիլթէրրատա բարլամէնթօ թարաֆընտան իսթիգրաղաթը Օսմանիլէէ տաիր պիր բիսալէ Նէյր օլտուղը պուս տա միւստըրիճ օլան թէլէկրաֆլար՝ 1878 յունիս 17 տէն 1880 յունիս 24 ինէ գատար կիթմէքտէ վէ 113 տտէտ մըգտարընտա պուլունմագտա տըրլար:

Ինկիլթէրրա գրալիցասը՝ պու կիւնլէրտէ Բարիգտէ պէքլէմէք տէ տիր: Միւլսիլէյի հազըթլէրի թօրնուսու փեաթուար 26 տա վուգուս պուլամագ ագտըիլ տիվանընտա հազըր պուլունմագ իւզըն Ալէմանիայ կիտէճէք տիր:

Էվլէլի կիւն ինկիլթէրրա տէ ֆիրի Միւկոնիս Սիմապօլտան հալէթթ իթտիկի էսնտտէ պիլ հիւմէ սիւֆէրա վէ պիր խալի սէֆարէթ մէմուրիյի վէ աղըը Օսմանլի մէմուրիյի վէ էճնէպի գօնսօլսարը վաքօրա կիտէրէք լէսմը վէտայը ինրա իթմիշլէր տիր:

Խազիսէի տէվլէթ պու սէնէ Էվլէլիստէն զիյատէ պտէալթը աքըրիլէ ագլէսի թօբամըն տըր: Պահարըլթէ պատի զայը միւս լիմէնիս գանուսէն հէր սէնէ թէէտիյէ իթտիլի պէտէլ ագլէսի իւզէրին տէ իլ տիր: Գուրաղը չըգմըն օլան պաղը Նէֆէրաթը Օսմանիլէ, աքըրէ կիթմէք իսթիմէյուպ, Էէրինէ տէ տիկէր պիւրինի պէտէլ վէրէմէտիքլէրնտէն, նագտէն պէտէլ վէրիլլէր. իշթէ պիլզիմ պահարմըլ տա պու պէտէ հագգընտա օլուպ, իշտիլիկին կէօրէ, պու սէնէ 14,000 գատար գուրա Նէֆէրաթը պէտէլը նագաթի վէրիպ, աքըրլէքտէն գուրթուլ մուշլար իմիշ:

Պու մագտար միւպալաղաթը օլապիլիւր. լաքին Սնատօլունտան քիշիւք պիր գարիլէսինտէն պու սէնէ 140 գուրա Նէֆէրի չըգմըն իսէ տէ, պունլարտան 110 ընն պէտէլթը նագաթի վէրիպ տա:

[illegible]

